

Sygn. akt I C 37/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Grodzki

Protokolant: Marcel Ismail

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko J. G. (1), M. G. i S. G.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. ustala, że koszty procesu ponosi powód w całości, pozostawiając szczegółowe ich rozliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 37/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 marca 2023 roku

Pozwem o zapłatę w postępowaniu nakazowym z dnia 3 lipca 2020 roku powód (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie:

- od pozwanej M. G. na rzecz Powoda kwoty 80 000 zł z ograniczeniem odpowiedzialności do przysługującego jej udziału 1/2, w nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, IV Wydział ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste zarejestrowane pod numerami (...) oraz wysokości sumy hipoteki umownej zwykłej w kwocie 200 000 zł;
- od pozwanej J. G. (1) na rzecz powoda kwoty 80 000 zł z ograniczeniem odpowiedzialności do przysługującego jej udziału 1/4 w nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste zarejestrowane pod numerami (...) oraz wysokości sumy hipoteki umownej zwykłej w kwocie 200 000 zł;
- od pozwanej S. G. na rzecz powoda kwoty 80 000 zł z ograniczeniem odpowiedzialności do przysługującego jej udziału 1/4 w nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim, IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste zarejestrowane pod numerami (...) oraz wysokości sumy hipoteki umownej zwykłej w kwocie 200 000 zł.

Pismem z dnia 2 listopada 2020 roku powód wskazał, że domaga się zasądzenie od pozwanych kwoty 80 000 zł solidarnie.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż dochodzona przez niego wierzytelność powstała w wyniku zaniechania spłaty zobowiązania z umowy o kredyt mieszkaniowy nr (...) zawartej w dniu 29 kwietnia 2010 roku przez pozwane z wierzycielem pierwotnym. Jak wskazał powód pozwane jako kredytobiorcy nie zaspokoili wszystkich należności wynikających z powyższego stosunku prawnego, co skutkowało wypowiedzeniem przez powoda umowy kredytu. Następnie celem polubownego zakończenia sprawy strony zawarły ugodę, którą uregulowały spłatę zadłużenia.

W dniu 16 listopada 2020 roku Referendarz Sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym M. G., J. G. (2) oraz S. G., aby solidarnie zapłaciły powodowi (...) (...) Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu kwotę 80 000 zł, ograniczając jednocześnie odpowiedzialność pozwanych J. G. (1) oraz S. G. do przysługujących im udziałów w wysokości po 1/4, zaś odpowiedzialność pozwanej M. G. do udziału w wysokości 1/2 we własności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...) oraz do wysokości ustanowionej na tej nieruchomości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 200 000 zł oraz kwotę 7 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty – w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosły w tymże terminie sprzeciw.

Pismem z dnia 2 grudnia 2020 roku pozwane wniosły sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych zwrot kosztów procesu w tym zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu uiszczonych opłat skarbowej od każdego pełnomocnictwa, w raz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwane wskazały, że zaprzeczają aby wskazana przez powoda wierzytelność istniała. Podnieśli, że przedstawione przez powoda dokumenty są jedynie kopiami, które nie zostały poświadczane za zgodność z oryginałem. Mając to na uwadze pozwani zakwestionowali wiarygodność wszelkich danych zawartych na dokumentach załączonych przez powoda. Pozwane zarzuciły przede wszystkim, że powód nie udowodnił aby wierzycielowi pierwotnemu przysługiwała jakkolwiek wierzytelność od pozwanych. Pozwane wskazały, że przedłożona przez powoda umowa może w najlepszym razie dowodzić jedynie istnienia stosunku prawnego między stronami, natomiast nie świadczy o ewentualnym nie wykonaniu lub nienależyтым wykonaniu zobowiązania wynikającego z umowy łączącej strony lub też nie świadczy o powstaniu zaległości, a w szczególności wysokości tej zaległości.

Strona pozwana zakwestionowała istnienie i wysokość roszczenia wskazując, że powód nie wykazał należycie wysokości dochodzonego roszczenia. Powód nie przedstawił w jaki sposób i na jakiej podstawie określił kwotę należności głównej.

Pozwane podniosły również, że powód nie wykazał aby bank przekazał środki pieniężne na rzecz kredytobiorców.

Kolejno strona pozwana podniosła zarzut braku skutecznego wypowiedzenia umowy bankowej, skutkujący brakiem wymagalności i brakiem wykazania wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Zdaniem pozwanych powód nie dowiódł w sposób bezsporny, czy i kiedy umowa, na którą się powołuje, została rozwiązana, co ma wpływ na wymagalność roszczenia oraz na sposób wyliczenia oprocentowania, jak i ewentualne odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2010 roku w W. pozwane M. G., J. G. (1) oraz S. G. zawarły z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. (...) Oddziałem w W. umowę pożyczki hipotecznej nr (...). (umowa k. 354)

W myśl § 3 ust. 1 umowy uruchomienie i wykorzystanie pożyczki nastąpi jednorazowo, w formie przekazania środków w kwocie 200 000 zł na rachunek pożyczkobiorcy numer (...) prowadzony przez (...) bank S.A. Jako ostateczny termin spłaty pożyczki ustalono dzień 30 kwietnia 2025 roku. Pożyczka miała być spłacona w 180 ratach miesięcznych w dniu 30 każdego miesiąca, począwszy od 31 maja 2010 roku. (umowa k. 355)

Prawnym zabezpieczeniem pożyczki udzielonej przez bank, odsetek, a także innych związanych z pożyczką należności była hipoteka umowna zwykła w wysokości 200 000 zł na zabezpieczenia spłaty kapitału oraz hipoteka umowna kaucyjna do sumy najwyższej 100 000 zł na zabezpieczenie spłaty odsetek oraz innych należności z tytułu udzielonej pożyczki. Obie hipoteki ustanowione były na rzecz (...) Bank S.A. (...) Oddział w W., na nieruchomości gruntowej zabudowanej, działka nr (...), położonej w S. nr (...), Gm. P., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). (umowa k. 355 i 356)

Powyższa umowa została wypowiedziana pozwanym pismem z dnia 22 sierpnia 2011 roku doręczonym pozwanym w dniu 26 sierpnia 2011 roku. (odpisy k. 363 – 367)

W związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 9 listopada 2011 roku wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), zgodnie z którym wymagalne zadłużenie wynosiło łącznie 207 672,32 zł.

W dniu 15 października 2012 roku pozwane zawarły z (...) Bankiem S.A. w W. umowę ugody cywilnoprawnej. Zgodnie z postanowieniami ugody wymagalne zadłużenie z tytułu umowy kredytu, według stanu na dzień 15 października 2012 roku wynosiło łącznie 227 693,97 zł, a dłużnik oświadczył, że uznaje powyższy dług w całości określony w ust. 1 zarówno co do zasady jak i co do wysokości i zobowiązał się do jego spłaty w terminach i kwotach określonych w treści niniejszej umowy ugody. (ugoda k. 359 i 359v)

Prawne zabezpieczenie spłaty zadłużenia objętego umową ugody stanowiąc będą: zabezpieczenie ustanowione w umowie pożyczki hipotecznej (...) nr (...) z dnia 29 kwietnia 2010 roku, tj. była hipoteka umowna zwykła w wysokości 200 000 zł na zabezpieczenia spłaty kapitału oraz hipoteka umowna kaucyjna do sumy najwyższej 100 000 zł na zabezpieczenie spłaty odsetek oraz innych należności z tytułu udzielonej pożyczki. Obie hipoteki ustanowione były na rzecz (...) Bank S.A. (...) Oddział w W., na nieruchomości gruntowej zabudowanej, działka nr (...), położonej w S. nr (...), Gm. P., dla której Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim (...) Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). (ugoda k. 360v i 361)

W dniu 15 października 2012 roku pozwane złożyły oświadczenie o poddaniu się egzekucji, w przypadku nie wywiązania się z warunków umowy ugody. (oświadczenie k. 334) W związku z niemożnością spłaty przez pozwane zobowiązania wynikającego z powyższej umowy ugody, pozwane zwróciły się do banku z wnioskami o restrukturyzację ich zadłużenia. Wnioski pozwanych zostały rozpatrzone negatywnie. (podania k. 330 – 333)

W dniu 20 września 2018 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (następca prawny (...) Banku) i (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. zawarli umowę cesji, na mocy której Bank dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy pożyczki hipotecznej (...) nr (...), zawartej w dniu 29 kwietnia 2010 roku wraz ze wszelkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością oraz przypisanymi jej zabezpieczeniami, na rzecz (...) (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.. (umowa cesji k. 159)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych do akt dokumentów, w szczególności dokumentów przedłożonych do akt przez powoda wraz z pismem z dnia 12 marca 2021 roku (k. 347). Wraz z tym pismem powód przedłożył oryginał umowy pożyczki hipotecznej zawartej między (...) Bankiem a pozwanymi, a także oryginał zawartej

między nimi ugody. Dokumenty te nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności. Ponadto okoliczności zawarcia umowy pożyczki oraz ugody ostatecznie nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Dokumentacja przedłożona przez powoda wraz z pozwem z dnia 3 lipca 2020 roku nie stanowiła wiarygodnego materiału dowodowego. Powód przedłożył w niej szereg odpisów, które nie były potwierdzone za zgodność z oryginałem. Sąd w swych ustaleniach nie oparł się więc na tych dokumentach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako przedwczesne z uwagi na brak wymagalności roszczenia.

Na wstępie wskazać należy na ogólną regułę rozkładu ciężaru dowodu, która została wskazana w art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Konsekwencją nieudowodnienia przez stronę określonego faktu są wynikające z tego skutki procesowe. Skutkiem nieudowodnienia przez powoda przesłanek powództwa jest jego oddalenie. W niniejszej sprawie powód wywodzi swoje roszczenie z faktu nabycia w drodze cesji wierzytelności, która jego zdaniem miała powstać w związku z nie wywiązywaniem się przez pozwane z warunków umowy kredytu hipotecznego.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego przyjąć należy skuteczność wypowiedzenia pierwotnej umowy kredytu. Konsekwencją dalszych ustaleń między stronami było zawarcie umowy ugody. Pozwane zobowiązały się więc wykonać to samo świadczenie – to znaczy zapłatę na rzecz banku określonej sumy pieniężnej, jednakże zmieniła się podstawa prawna świadczenia. Stosunek prawny między bankiem a pozwanymi uległ bowiem zmianie, nie łączyła więc ich już umowa o kredyt hipoteczny, a zobowiązanie pozwanych miało źródło w zawartej umowie ugody. Doszło więc do nowacji (art. 506 § 1 k.c.)

Celem ustalenia skuteczności wypowiedzenia umowy kredytu przez pozwanego. Przesłanki skutecznego wypowiedzenia umowy zostały opisane w art. 75 ustawy prawo bankowe. Powód załączył kopię wypowiedzenia umowy ugody (k. 364) jednak wobec zaprzeczenia przez pozwane, dla wykazania skutecznego wypowiedzenia umowy powód powinien przedstawić dokument wypowiedzenia (lub poświadczony odpis) oraz dowody jego doręczenia pozwanym. Przedstawiona kserokopia nie może stanowić podstawy ustalenia prawidłowego wypowiedzenia umowy ugody.

Powód nie wywiązał się skutecznie z obowiązku, o którym mowa w art. 6 k.c. – jaki na nim ciąży, jako stronie, która wywodzi określony skutek prawny. W związku więc z brakiem skutecznego wypowiedzenia umowy ugody zawartej między pozwanymi a bankiem uznać należało, że roszczenie powoda nie stało się wymagalne, a powództwo jest przedwczesne.

Mając powyższe na uwadze powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania w punkcie 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi stronę powodową, jako przegrywającą sprawę w całości, pozostawiając szczegółowe rozliczenia referendarzowi sądowemu.

Marek Grodzki

(...)

Marek Grodzki